

enkelt punkt ud, som SF her har gjort, og vi kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal på Det Radikale Venstres vegne sige, hvad jeg mener om dette forslag, og jeg skal lade være med at hæve stemmen.

Det Radikale Venstre står fast på skattereformen. Vi mener, den var nødvendig, og vi mener, den startede på det princip, som vi ønsker videreført, nemlig at få en øget skat på resourceforbrug og en mindre skat på arbejdsindkomst, og jeg mener, det burde være principper, som også SF kunne tilslutte sig.

Det har været skattereformens princip, men som alt reformarbejde er det noget, der skal ses i sammenhæng med både sociale ydelser og andre forhold i samfundet, og derfor er det svært at gennemføre omlægninger, som er enkle.

Jeg vil give fru Gitte Seeberg ret i, at man ikke kan beskyldte skattereformen for at være rørende enkel, men den vil, når den er færdig, have afskaffet mindst ét skattetrin, som nu er ved at være afskaffet. Man er selvfølgelig nødt til at lave overgangsordninger, og når skattereformen er fuldt indfaset, vil den fremtræde mere klar, end den gjorde i starten. Det har vi, der var med til at gennemføre skattereformen, hele tiden været klar over.

Det Radikale Venstre står fast på skattereformen. Vi ønsker den også videreført, når den er blevet fuldt indfaset i 1998, og vi ønsker at fortsætte principperne med, at man skal have mindre skat på arbejdsindkomst og øget skat på resourceforbrug.

Det betyder så, at vi selvfølgelig også gerne vil lette i bunden af indtægtsskalaen, men desværre er det sådan, at bunden er bred, og der indgår både beskæftigede og ubeskæftigede personer. Vi mener ikke, det kan være rigtigt, at man letter skatten for nogle i en bestemt indkomstgruppe og ikke for andre, og det ville give nogle meget vanskelige og meget ubehagelige eksempler, som ville være fuldstændig uforståelige for skatteborgerne.

Vi ønsker heller ikke højere marginalsatser. Vi har faktisk sat dem ned efter skattereformens indførelse, og vi ønsker ikke, at de nu bliver sat op igen, og derfor kan vi ikke tilslutte os den finansieringsmodel, som SF her har foreslået. Vi ønsker slet ikke ufinansierede skattelettelser, og det har da også været interessant at høre, at det er der faktisk overhovedet ikke nogen af de ord-

førere, der indtil nu har været på talerstolen, der gør. Så hvis vi skal lette bunden, skal der være en finansiering, som ikke bidrager til højere marginalsatser for de andre grupper, og det forudsætter selvfølgelig, at vi generelt har nogle økonomiske muligheder for at gøre det på den måde.

Vi vil gerne arbejde videre med at skabe skattelettelser for dem i bunden, men der skal være en finansiering af det, der ikke medfører øgede marginalsatser for andre grupper.

Til slut vil jeg blot sige, at arbejdsløshedsbekæmpelse via skattesystemet ikke er let. Der er mange, der tror, at man blot ved et fingerknips, ved et enkelt mirakelmiddel, ved at indføre et eller andet nyt fradrag, en eller anden ny sats eller en eller anden ny skat kan gennemføre et eller andet revolutionerende på arbejdsmarkedet, som gør, at der nu pludselig bliver skabt en masse ekstra arbejdsplader. Der er ikke nogen genvej til at forbedre beskæftigelsen, heller ikke det med at gøre det mere attraktivt at tage et arbejde, for alle, der kan tage et arbejde, tager det. Fra radikal side er vi ikke tvivl om, at arbejdslysten er meget stor i den danske befolkning, og den slags kunstige indgreb, der her foreslås, tror vi ikke hjælper det fjerneste.

Jeg tvivler på, at SF virkelig ville gennemføre forslaget, hvis der var den ringeste mulighed for, at det kunne samle flertal her i salen.

Det Radikale Venstre bidrager ikke.

Kim Behnke (FP):

Netop i disse dage for 25 år siden blev der formuleret en række budskaber, der vel i al beskedenhed kan karakteriseres som det største skatteoprør, der nogen sinde har været i Danmark. Resultatet var i hvert fald, at bl.a. Fremskridtspartiet blev stiftet kort tid efter.

Det, som den danske befolkning på daværende tidspunkt var stærkt utilfreds med, var de alt for høje skatter i Danmark. Ser man på udviklingen i skatteniveauerne i Danmark siden da, må man jo undre sig over, at oprøret ikke for længst har tonet endnu renere flag, hvis det kunne tænkes, end det gjorde dengang.

Vi har i dag den kedelige rekord, at Danmark har verdens højeste skatteniveau. Der er ingen andre steder i verden, hvor man beskatter almindelig lønindkomst, hvor man beskatter simpelt forbrug som varme og lys så højt som i Danmark eller for den sags skyld beskatter automobiler, brændstof til disse osv.